

După zece ani, într-un cerc vicios

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia) / Romanian Global News
Marți, 09 Aprilie 2019

La 10 ani de la evenimentele din 6-7 aprilie, nu cunoaștem încă cine erau provocatorii și coordonatorii din spatele lor, cu ce scop au fost vandalizate și incendiate Parlamentul și Președinția (selectiv) în Chișinău, care era rostul terorii dezlănțuite post-factum împotriva protestatarilor, când daunele fuseseră deja făcute și nu se mai putea schimba nimic, scrie Nicolae Negru pe www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

Există niște ipoteze, unele plauzibile, dar nedemonstrate pe deplin. Organizatorii adevărați ai protestelor se ascund și nu au de gând să iasă la lumină, iar marionetele lor, politicienii și activiștii care i-au „mobilizat” și ghidat pe tineri, își declină responsabilitatea, se declară folosiți, neștiutori ca ceilalți cetățeni care au ieșit în stradă fiindcă li se părea imposibil să mai suporte încă patru ani de regim comunist.

Dacă a fost „tentativă de lovitură de stat”, cum afirma pe atunci Marian Lupu și repetă azi ca papagalul Dodon, de ce nu a fost dusă până la capăt, în condițiile în care autoritățile păreau paralizate de frică, nedispuse să apere instituțiile supreme ale statului? Dacă s-a intrat în Parlament și Președinție, ce i-a împiedicat pe coordonatorii din umbră să comande asaltul Guvernului, a televiziunii publice și a altor instituții importante ale statului? Cine și de ce era interesat, „ca formă și ca caracter” de distrugerea Declarației de Independență, restabilită ulterior?

Guvernarea „proeuropeană” de după 2009 a simulat interesul, a constituit și o comisie parlamentară, dar nu a investigat cu adevărat enigmele și „misterele” zilelor de 6-8 aprilie. În lipsa adevărului, e natural să apară tot felul de speculații. Faptul că ucigașii lui Valeriu Boboc, că torționarii din comisariatele de poliție și judecătorii complici la fărâdelegile polițiștilor, la răfuiala și umilirea aplicată tinerilor nu au fost pedepsiți cum se cuvine, ci doar s-a mimat aplicarea legii, iar unii dintre responsabili din MAI au fost ulterior promovați în funcții sau plasați în „locuri călduțe” – toate acestea sugerează o relație de continuitate între regimul lui Voronin și cel care l-a succedat, menținându-se, într-o formă sau alta, până-n ziua de azi.

Trebuie să constatăm fără să ne ascundem după deget că generația nouă de politicieni ajunși la putere pe valul „revoluției twitter” nu a îndreptățit așteptările, a uitat de promisiunile ei, de datoria morală pe care o avea față de tinerii protestatari din 7 aprilie 2009. „Moldova fără Voronin,

După zece ani, într-un cerc vicios

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia) / Romanian Global News
Marți, 09 Aprilie 2019

Moldova fără comuniști" a fost o lozincă pe cât de frumoasă, pe atât de fățarnică, demagogică, populistă, în termenii de astăzi. Populistă nu fiindcă era greu de realizat, ci fiindcă cei care o lansaseră urmăreau de fapt alte scopuri, numai de ei știute. Până la urmă, „aspirațiile" liderilor care l-au înlocuit pe Voronin s-au dovedit a fi pe cât de primitive, pe atât de dezastruoase: putere necontrolată și îmbogățire personală cu orice preț. Furtul miliardului este o consecință logică, inevitabilă a „activității" lor. De aceea, nu mai așteptăm nimic de la PD, - unde nu-i nici Dumnezeu nu cere, dar privim cu firească și îndreptățită neîncredere și la noile partide apărute ad-hoc. Cel care s-a fript odată cu ciorbă suflă și în apă rece.

S-ar fi putut crede că experiența dramatică de după 2009 va căli organismul social, că cetățenii noștri vor căpăta imunitate în fața escrocilor politici, că își vor dezvolta ochiul sceptic și nu se vor mai lăsa hrăniți cu iluzii, ademeniți de lozinci frumoase, dar sterile, lipsite de conținut real. Dar mai e până atunci. Alte vremi, alți idoli, alte promisiuni populiste, alte interese obscure. Atâta timp cât ne vom face idoli, cât vom crede orbește și vom idealiza niște lideri, până să devină riscant să-i atingi cu o floare, darămite să le critici erorile sau prestația mediocră, superficială (cum e cazul lui Andrei Năstase, care, departe de a fi un „gigant al gândirii", neprihănit din punct de vedere moral, l-a atacat isteric pe directorul Ziarului NAȚIONAL, Vitalie Hadei, doar pentru faptul că portalul nostru a publicat, printre declarațiile de avere ale politicianilor, și declarația sa), nu vom ajunge nicăieri. Ne vom roti într-un cerc vicios, sperând că se va schimba ceva.